

הכהנים מי מהם מקריב. כדי שלא יקנאו זה לזה בהקרבתם. והוא הוא לשון פייס שמפייס ביניהם להסיר קנאה מפניהם. ופייס זה היה נעשה בהוצאת אצבעותיהם ונספרים אחד אחד, ואותו שכלה בו אותו חשבון שיצא מפי המפייס הוא הוופה. כמו שהתבאר במסכת יומא 125. וכבר ידעת שבשבעים פרים היו קרבים בשבעת ימי החג 126. ובראשון, וי"ב בשני, וי"ג בשלישי, הרי"ג ל"ד. וי"ד ברביעי, וט' בחמישי, וז' בששי, הרי"ג כ"ו. ול"ז ופ"ז הרי"ג ס"ג. וי"ח בשביעי הרי"ג ע"ג. ובראשון של חג היו מפייסין לראשי המשמרות מי מקריב פרים, ושזב אין פייס לפרים אלא כל המשמרות שוות בו, והוא שביום ראשון מתחילין מאותה שזכתה ומקרבת היום פר אחד, ומשמרה הסמוכה לה מקרבת פר שני, ונמצא שי"ג משמרות הרצופות זו לזו כסדרו מנינם הקריבו פר ביום ראשון, ושאר הקרבנות מתחלקין ל"א משמרות הנשארות, והוא שמשמרת י"ד ומשמרת ט"ו מקרבת כל אחת מהן איל שהרי שני אילים היו שם, ומשמרת י"ו לשעיר, ונשארו שמנה משמרות ל"ד כבשים, מקריבין שש משמרות שנים שנים, ושתי משמרות אחד אחד, ומי שהקריב היום פר אינו מקריב פר למחר, אלא אותן י"א משמרות שלא הקריבו אתמול פר מיוחדים אותם בשני להקרבת פר, ונשארו פר אחד, שהרי י"ב פרים היו בשני, ומקריבתו משמרה שזכתה בהן אתמול, וכן חזרין חלילה עד תשלום השבעים, ונמצא בשביעי שעשרים ושתיים משמרות שלשו בפרים שהם ס"ו, ושתיים מהם הקריבו שנים שנים, ובשמיני של חג שלא היו מקריבים אלא פר אחד היה ראוי

להטילו לאותה משמרה הסמוכה לאותה שסיימה אתמול בהם, או שיפייסו בו שתיהן, ולא יפייסו שאר משמרות. ואינו כן אלא פייס בפני עצמו ואינו נגדר אחר פייס ראשון, אלא כל המשמרות מפייסות בו כבשאר הרגלים, ואפשר שתזכה בו אחת מאותן שכבר שלשו 127, ויש מפרשים שאף בפרים לא היו מפייסים 128 אלא שהיו מתחילין להקריב המשמרות כסדר שהן כתובות בדברי הימים 129, יהויריב [ידעיהן] וחרים, וכולן על הסדר האמור, ונמצא שאין בכל שבעת ימי החג שום פייס כלל, ולי נראה שפייס ראשון למה שאמרו פייס בפני עצמו, ואלמא שאף באיזה משאר הימים היה שם פייס והוא יום ראשון, שאלמלא כן היה לו לומר בשמיני היו מפייסין ולא שיאמר פייס בפני עצמו, ואף בכריתא 130 אמרו ר' חנינא בן אנטיגנוס אומר לא היה פייס אלא ביום ראשון בלבד, ולא בכל שבעת הימים של חג, ולמדת שביום ראשון מיהא היה פייס, ודאי אותו פייס היה לפרים, וכבר הרחבנו את הדברים בבבאור דבר זה בראשון של ראש השנה 131, וזמן בפני עצמו שאמרין בו זמן, רגל בפני עצמו, פירשו בו גדולי הפוסקים 132 לענין אבלות שלשים שהוא נחשב לשבעה, ואם מת ערב החג הרי ערב החג שבעה, וחג שבעה, ושמיני עצרת שבעה הרי כאן כ"א יום, ואין צריך להשלים אלא תשעה ימים 133, וודאי כך היא כמו שביארנוהו עם מה שיש לפקפק בו במסכת מועד קטן, אלא שלענין פירוש אינו נראה, שאם כן מה חדש רבינא ולמדנו כן זה במסכת מועד קטן 134 וכמו שאמרו שם 135 אמר רבינא יום אחד לפני החג וחג ושמיני

מתני שכתב והכל איתא בתוספתא בהדיא שלא פייס בפרים אלא ביום הראשון בלבד, ומוכח דס"ל כרבנן, ועיי ערוך לגר, 129 א, כד, 130 תוספתא הג"ל שמקשה ממנה הריטבי"א על רש"י, ועיי אף בח"י הרמב"ן, 131, וראה מאירי לר"ה ד, ב, 132, הרי"ף בסוגיאן, 133, וכ"כ שם, הרי"ף, ועיי ר"ה, 134 חסר בגופס, וכן הק' ההשלמה על פי הרי"ף, ועיי אף במכתם שמביאו, ואף הריטבי"א הקשה כן, 135 כד, ב.

126 ראה להלן גה, ב, 127 כה"ד עד כאן כתב אף ר"י מלונל בסגנון אחר קצת, 128 נראה זכונתו לפי רש"י שכתב ב"ה פייס בפ"ע, שבכל פרי החג לא היו מטילין פייס כר' [ועיי רש"י גה, ב, שכתב שהקריבו המשמרות כדרך שסדרו בדברי הימים], והריטבי"א תמה על רש"י, דהא ביום ראשון צריכין לפייס, ומסתמך על התוספתא כאן פ"ד ה"ט לא היה פייס אלא ליו"ט הראשון של חג בלבד, ועיי אף ריטבי"א גה, ב בד"ה

ונסביהון דתורין דדקרון
 ודאקרון ב מניני הון
 פדהו דהון : לה וצפירא
 דחטאתא חד בר מעלת
 דתדירא מנחתה זנספה :
 לה ביומא תמינאנה כגישין
 תהי לבון פל עבדת
 אבן עזרא
 (לה) עלת . פירשתי :

לאילים ולכבשים במזבחתם
 כמשפטם : לד ושעיר חטאת אחד
 מזבד עלת התמיד מנחתה
 ונספהים מפטיר לה ביום השמיני עצרת
 תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא

תרא נפשת עבד קב סוכס מו תשני 3 מנחת עד : ביום סוכס מו : ביום השמיני ס' סוכס מרסס
 כראשית : עלת פחמיס סח בילה עו תנינה ט :

יונתן בן עוזיאל

הקרבן עם תורי ודקרי ואמרי במניניהון קסדר דינא : כב וצפירא דחטאתא חד לקמרא חד בר מן
 עולת הדירא וקמירא דחנינא למנחתא וחסר ניסוכה : כב וביומא רביעא דחגא דמטליא הורי עשרא
 לעשר מטרא דקרון הרין לתרי מטרא אמרין בני שגא ארביסר שלמין דחסר מטרא הלת מנהון
 קמרבין תרי תרי וחמני מנהון קמרבין חד חד : כו מנחתהון קמירא דחנינא וחסר ניסוכיהון מה די
 ותקרבון עם תורי ודקרי ואמרי במניניהון קסדר דינא : כה וצפיר בר עני חד לקמרא חד חטאתא
 בר מן עלת הדירא וקמירא דחנינא למנחתא וחסר ניסוכה : כו וביומא חמישאה דחגא דמטליא
 תורין השעה להשעת מטרא דקרון הרין לתרי מטרא אמרין בני שגא ארביסר שלמין לתריכר
 מטרא תרי מנהון קמרבין תרי תרי ועשרא מנהון חד חד : כו וקמירא דחנינא למנחתהון וחסר
 ניסוכיהון מה דתקרבון עם תורי ודקרי ואמרי במניניהון קסדר דינא : כה וצפירא דחטאתא חד
 לקמרא חד בר מן עלת הדירא וקמירא דחנינא למנחתא וחסר ניסוכה : כה וביומא שתיחאי
 דחגא דמטליא תורין חמני מטרא דקרון הרין לתרי מטרא אמרין בני שגא ארביסר שלמין
 לתריסר מטרא חדא מנהון קמרבא תרי ותריסר מנהון חד חד : לו ומנחתהון קמירא דחנינא וחסר
 ניסוכיהון מה דתקרבון עם תורי ודקרי ואמרי במניניהון קסדר דינא : לא וצפירא דחטאתא חד
 לקמרא חד בר מן עלת הדירא וקמירא דחנינא למנחתא וחסר ניסוכה וצפירא דחגא דמטליא הון
 מנכין ביומא דחגא דמטליא דקרון סב דרביעא דמטרא : לב וביומא שביעאה דחגא דמטליא תקרבון
 תורין שובעא לשבע מטרא דקרון הרין לתרי מטרא אמרין בני שגא ארביסר שלמין לארביסר
 כמטרא סכוחהון דכל אימריא חמני ותשעין למבדא על חמני ותשעין לנמיא : לו ומנחתהון קמירא
 דחנינא וחסר ניסוכיהון מה דתקרבון עם תורי ודקרי ואמרי במניניהון קסדר דינא : לה וצפירא
 דחטאתא חד לקמרא חד בר מן עלת הדירא וקמירא דחנינא למנחתא וחסר ניסוכה לה ביומא
 תמינאנה כגישין סהון בחדנא מן מטיכלון קפייכון כנישת חדנא ויומא סבא ואירגע קדיש תהני לבון

פ' יונתן
 כל הנשמים שגאמר בשני ונסכים בשני נסוכין כחוב מנכר אחד נסוך השם
 ואחד נסוך היין ופ"ג : (לה) כענין סכונ כחוב וס' הכי הוא כפתי חין
 פורת חלל נשמה שגא' חני פלור ולא חובל וכו' וכן הוא בנזיר ודקדוקי פ"ג

רש"י

היום ולא שניה הלשון אלא לדבוק כמו שאמרו רז"ל בשני
 זנספיהם בשני ונספיה בשני כמשפט מ"ס יו"ד מ"ס הרי
 בלח מים רמו לנסוך המים מן התורה כחג : (לה) עצרת
 תהיה לכם . עזורים בשעית פ מלאכה . (ספרי) ד"ח עזרת עזרו צ מלאכת . מלמד שטעון לינה . ומדרשו באגדה

דעת וקנים מבעלי הרוכפות

יום הכפורים שסס יום סדן אין אומרין אוחו וכתובים גומרין משום עמל וכתובים דליכא לנימירי סללוס סללו סכדי וכו' ואכתי סכדי
 אכשוכוב לני . בשמיני חג מלכת סכ אחד ליל אחד לסרלות ספין הקב"ה לרד לנודך עלמני כי סם לסרלות כבודן של ישראל . וען סכאוי
 סיה לביית חג העלרת חמשי' יום אחד סוכות קמו ששעונוס חמשי' יום אחד סעסמ . אלא סאמר סעסמ כלון ימי סהון ולסן סוכה לעלות